

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Ογδονταεννέα

Το Προφητικό Υφαντό της Μάχης του Πανίου: Προοίμιο στον Κυριακάτικο Νόμο

Jeff Pippenger

2024-04-19

Η Μάχη του Πανίου ήταν κατ' ουσίαν πνευματικός πόλεμος. Λίγο πριν από τον νόμο της Κυριακής, ο όγδοος πρόεδρος, ο οποίος είναι ο έκτος από την εποχή του Ronald Reagan στον καιρό του τέλους το 1989, ο οποίος είναι επίσης ο τελευταίος Ρεπουμπλικανός πρόεδρος, και ο οποίος είναι ο πλουσιότερος πρόεδρος, και ο οποίος επίσης διεγείρει ολόκληρη την επικράτεια του παγκοσμιοποιητισμού, θα ηγηθεί του αποστάτου Προτεσταντισμού νικώντας την ελληνική θρησκεία του Πάνα, η οποία είναι ο «γουοκισμός» της παγκοσμιοποίησης. Στα εδάφια ένδεκα και δώδεκα, η ιστορία που αρχίζει με τον Πόλεμο της Ουκρανίας το 2014 καταλήγει στον νόμο της Κυριακής στο εδάφιο δεκαέξι. Το εδάφιο δεκαπέντε είναι η Μάχη του Πανίου, και η Μάχη του Πανίου οδηγεί στη μάχη του Ακτίου, η οποία είναι ο τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος.

Κατά την ώρα του «μεγάλου σεισμού», που είναι ο νόμος της Κυριακής του στίχου δεκαέξι, το Ισλάμ του τρίτου αλίμονο επιτίθεται στις Ηνωμένες Πολιτείες, εξοργίζοντας τα έθνη και επιφέροντας εθνική καταστροφή. Είναι η Μάχη του Πανίου που προηγείται εκείνης της επιθέσεως. Κατά τον νόμο της Κυριακής εγκαθιδρύεται η τριμερής ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου.

«Με το διάταγμα που επιβάλλει την εγκαθίδρυση του Παπισμού κατά παράβαση του νόμου του Θεού, το έθνος μας θα αποκοπεί πλήρως από τη δικαιοσύνη. Όταν ο Προτεσταντισμός εκτείνει το χέρι του πάνω από το χάσμα για να πιάσει το χέρι της ρωμαϊκής εξουσίας, όταν απλωθεί πάνω από την άβυσσο για να σφίξει τα χέρια με τον Πνευματισμό, όταν, υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ένωσης, η χώρα μας αποκηρύξει κάθε αρχή του Συντάγματός της ως προτεσταντική και δημοκρατική κυβέρνηση και προβεί σε μέτρα για τη διάδοση παπικών ψευδών και πλανών, τότε μπορούμε να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι κοντά». Testimonies, τόμος 5, 451.

Στο σημείο εκείνο, το θανατηφόρο τραύμα του παπισμού έχει πλέον πλήρως ιαθεί, και αυτή εξουσιάζει υπέρτατα έως ότου τελικώς έλθει στο τέλος της, χωρίς να υπάρχει κανείς να τη βοηθήσει. Όταν η Ρώμη κατακτά το τρίτο εμπόδιο, τότε εξουσιάζει, όπως παριστάνεται από την ειδωλολατρική Ρώμη στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφιο 9, και στο ενδέκατο κεφάλαιο, εδάφια 16 έως 19. Όταν η παπική Ρώμη απομάκρυνε τα τρία κέρατα, εξουσίασε υπέρτατα επί χίλια διακόσια εξήντα έτη, όπως και η ειδωλολατρική Ρώμη εξουσίασε υπέρτατα επί τριακόσια εξήντα έτη, αφού κατέκτησε την Αίγυπτο, το τρίτο εμπόδιο, στη Μάχη του Ακτίου το 31 π.Χ.

Στη γραμματική, το επίθημα «ium» προστίθεται στο τέλος μιας λέξης για να σχηματίσει ένα ουσιαστικό που δηλώνει τόπο, κατάσταση ή σύνολο κάποιου πράγματος. Χρησιμοποιείται συνήθως στον σχηματισμό τεχνικών και επιστημονικών όρων, ιδίως στη χημεία και τη βιολογία. Παραδείγματος χάριν: το «stadium» αναφέρεται σε τόπο για αθλητικούς αγώνες ή άλλες

εκδηλώσεις, το «aquarium» αναφέρεται σε τόπο όπου διατηρούνται υδρόβιοι οργανισμοί ή φυτά για έκθεση και το «gymnasium» αναφέρεται σε τόπο σωματικής άσκησης ή εκπαίδευσης. Στην επιστημονική ορολογία, το «ium» χρησιμοποιείται συχνά για να δηλώσει ένα χημικό στοιχείο ή μια ένωση, ιδίως όταν το στοιχείο ή η ένωση έχει απομονωθεί ή ανακαλυφθεί. Παραδείγματος χάριν: το «sodium» αναφέρεται σε χημικό στοιχείο με το σύμβολο Na, το «calcium» αναφέρεται σε χημικό στοιχείο με το σύμβολο Ca.

Η αρχή της υπέρτατης κυριαρχίας της ειδωλολατρικής Ρώμης πραγματοποιήθηκε στη Μάχη του Ακτίου, και η Μάχη του Πανείου άνοιξε την πύλη για τον πόλεμο που αντιπροσωπεύεται από το Άκτιο· διότι, «γραμμή επί γραμμής», το Άκτιο αντιπροσωπεύει τον νόμο της Κυριακής, όταν ο παπισμός θα κυβερνήσει και πάλι τον κόσμο με υπέρτατη εξουσία.

Το Άκτιον ήταν ναυμαχία, και το Πάνιον ήταν χερσαία μάχη· έτσι, η σύνδεση των δύο μαχών αντιπροσωπεύει έναν πόλεμο παγκόσμιας έκτασης, που περιλαμβάνει ξηρά και θάλασσα. Το Άκτιον, η διασημότερη ναυμαχία της αρχαίας ιστορίας, αντιπροσωπεύει επίσης έναν παγκόσμιο πόλεμο, διότι τα «ύδατα, τα οποία είδες, όπου η πόρνη κάθεται, είναι λαοί και όχλοι και έθνη και γλώσσες». Το Πάνιον αντιπροσωπεύει έναν πνευματικό πόλεμο, ο οποίος συνδυάζεται με έναν πολιτικό πόλεμο κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Η λέξη «pan», ως ουσιαστικό, έχει πολλαπλές σημασίες αναλόγως του συμφραζομένου· όμως, στην ελληνική μυθολογία, ο Πάνας είναι ο θεός των ποιμένων, των κοπαδιών, της αγροτικής μουσικής και της ερημίας. Συχνά απεικονίζεται ως μορφή μισός άνθρωπος και μισός τράγος, γνωστός για την αγάπη του προς τη μουσική και τη φύση.

«Ως η κορυφαία πράξη στο μεγάλο δράμα της πλάνης, ο ίδιος ο Σατανάς θα υποδυθεί τον Χριστό. Η εκκλησία επί μακρόν ομολογεί ότι προσβλέπει στην έλευση του Σωτήρος ως την εκπλήρωση των ελπίδων της. Τώρα ο μέγας απατεώνας θα κάνει να φαίνεται ότι ο Χριστός έχει έλθει. Σε διάφορα μέρη της γης, ο Σατανάς θα φανερωθεί ανάμεσα στους ανθρώπους ως ένα μεγαλοπρεπές ον εκτυφλωτικής λαμπρότητας, που θα μοιάζει με την περιγραφή του Υιού του Θεού την οποία έδωσε ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη. Αποκάλυψη 1:13–15.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 624.

Ο Παν είναι ο θεός-ποιμήν και θα υποδυθεί τον αληθινό Ποιμένα. Η πλαστοπροσωπία του Χριστού από τον Σατανά αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, διότι κατά «το διάταγμα» «μπορούμε» τότε «να γνωρίζουμε ότι έχει έλθει ο καιρός για τη θαυμαστή ενέργεια του Σατανά και ότι το τέλος είναι πλησίον».

Η λέξη «τηγάνι» μπορεί επίσης να αναφέρεται σε ένα ρηχό, πλατύχειλο σκεύος μαγειρικής, που χρησιμοποιείται για τηγάνισμα, ψήσιμο ή παρασκευή τροφής. Ο τελικός πόλεμος επικεντρώνεται γύρω από την πνευματική Ιερουσαλήμ, το άγιο όρος που υψώνεται ως σημαία, και το όρος προς το οποίο καταφεύγει το άλλο ποίμνιο του Θεού, που βρίσκεται ακόμη στη Βαβυλώνα. Εκείνον τον καιρό όλα τα έθνη θα έλθουν εναντίον της πνευματικής Ιερουσαλήμ, η οποία προσδιορίζεται ως «κύπελλο» (τηγάνι).

Λόγος Κυρίου περί του Ίσραήλ, λέγει Κύριος, ό εκτείνων τούς ούρανούς, και θεμελιών την γην, και πλάττων τò πνεῦμα του ανθρώπου εντός αυτού. Ίδου, εγώ θέλω καταστήσει την

Ἱερουσαλήμ ποτήριον ἰλίγγου εἰς πάντας τοὺς λαοὺς κύκλω, ὅτε ἔσται πολιορκία καὶ ἐπὶ τὸν Ἰούδα καὶ ἐπὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ θέλω καταστήσει τὴν Ἱερουσαλήμ λίθον βαρὺν εἰς πάντας τοὺς λαοὺς· πάντες οἱ φορτωθέντες με αὐτὸν θέλουσι κατακοπῆ, καίτοι πάντες οἱ λαοὶ τῆς γῆς συναχθῶσιν ἐπ' αὐτήν. Ζαχαρίας 12:1-3.

Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι ἐπίσης ὁ λέβητας, διότι εἶναι τὸ σκεῦος μέσα στο οποίο εκτυλίσσεται τὸ δράμα. «Λέβητας» εἶναι ἓνα μαγειρικό σκεῦος.

Καὶ εἶπέν μοι· Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοί εἰσιν οἱ ἄνδρες οἱ μηχανώμενοι κακίαν καὶ δίδοντες πονηρὰν βουλήν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· οἵτινες λέγουσιν, Οὐχὶ ἐγγύς ἐστίν· ἄς οἰκοδομήσωμεν οἰκίας· αὕτη ἡ πόλις εἶναι ὁ λέβης, καὶ ἡμεῖς ἡ σὰρξ. Διὰ τοῦτο προφήτευσον κατ' αὐτῶν, προφήτευσον, υἱὲ ἀνθρώπου. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ τὸ Πνεῦμα τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπέν μοι· Λάλησον· οὕτως λέγει Κύριος· Οὕτως ἐλαλήσατε, οἶκος Ἰσραὴλ· διότι ἐγὼ γνωρίζω τὰ ἀναβαίοντα εἰς τὸν νοῦν ὑμῶν, ἕκαστον αὐτῶν. Ἐπληθύνετε τοὺς πεφονευμένους ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐγεμίσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἀπὸ πεφονευμένων. Διὰ τοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· Οἱ πεφονευμένοι ὑμῶν, οὓς ἐθέσατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὗτοί εἰσιν ἡ σὰρξ, καὶ αὕτη ἡ πόλις ὁ λέβης· ὑμᾶς δὲ θέλω ἐξάγει ἐκ μέσου αὐτῆς. Ἐφοβήθητε τὴν ῥομφαίαν· καὶ ἐγὼ θέλω ἐπάγει ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Καὶ θέλω ἐξάγει ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ θέλω ἐκτελέσει κρίσεις ἐν ὑμῖν. Ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε· ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ θέλω σᾶς κρίνει, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Κύριος. Αὕτη ἡ πόλις δὲν θέλει εἶσθαι εἰς ὑμᾶς λέβης, οὐδὲ ὑμεῖς θέλετε εἶσθαι ἡ σὰρξ ἐν μέσῳ αὐτῆς· ἐν τοῖς ὁρίοις τοῦ Ἰσραὴλ θέλω σᾶς κρίνει. Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Κύριος· διότι δὲν περιεπατήσατε ἐν τοῖς προστάγμασί μου, οὐδὲ ἐξετελέσατε τὰς κρίσεις μου, ἀλλὰ ἐπράξατε κατὰ τὰ ἔθνη τῶν ἐθνῶν τῶν κύκλω ὑμῶν. Ἰεζεκιήλ 11:2–12.

Στα ἀγγλικά, τὸ «pan» ὡς πρόθημα σημαίνει «παγκόσμιος», «ὅλος» ἢ «διαμέσου».

Παραδείγματος χάριν, τὸ «panorama» ἀναφέρεται σε μια εὐρεία ἢ συνολικὴ θέα μιας περιοχῆς, τὸ «pantheism» ἀναφέρεται στὴν πεποιθὴση ὅτι τὸ σύμπαν εἶναι θεῖο, καὶ τὸ «Pan-American» ἀναφέρεται σε κάτι που περιλαμβάνει ὅλες τὶς χώρες τῆς ἀμερικανικῆς ηπείρου. Ἐπομένως, τὸ «pan» δηλώνει ἓναν παγκόσμιον πόλεμον.

«Ὁ Σατανὰς ἀποσπᾷ τοὺς νοῦς με ἀσήμαντα ζητήματα, ὥστε νὰ μὴ διακρίνουν με καθαρὴ καὶ ευκρινὴ ὄραση θέματα ὑψιστῆς σπουδαιότητος. Ὁ ἐχθρὸς σχεδιάζει νὰ παγιδεύσει τὸν κόσμον.»

«Ὁ λεγόμενος χριστιανικὸς κόσμος πρόκειται νὰ γίνῃ τὸ θέατρο μεγάλων καὶ αποφασιστικῶν γεγονότων. Ἄνδρες που κατέχουν ἐξουσία θὰ θεσπίσουν νόμους οἱ ὁποῖοι θὰ ἐλέγχουν τὴ συνείδηση, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Παπισμοῦ. Ἡ Βαβυλώνα θὰ κάνει ὅλα τὰ ἔθνη νὰ πιουν ἀπὸ τὸν οἶνον τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας τῆς. Κάθε ἔθνος θὰ εμπλακεῖ.» Selected Messages, βιβλίον 3, 392.

Ἡ λέξη «πράξις», ὡς οὐσιαστικόν, σημαίνει «μια ἐπίσημη γραπτὴ ἀπόφαση ἢ νόμος που θεσπίζεται ἀπὸ νομοθετικὸ σῶμα».

«Ὅταν τὸ ἔθνος μας ἀποκηρύξει τόσο τὶς ἀρχές τῆς κυβέρνησός του, ὥστε νὰ θεσπίσει ἓναν κυριακάτικο νόμο, ὁ Προτεσταντισμὸς θὰ ενώσει με τὴν πράξη αὐτὴ τὰ χέρια με τὸν

παπισμό.» Testimonies, τόμος 5, 712.

Ο λεγόμενος χριστιανικός κόσμος είναι ένα θέατρο μεγάλων πράξεων, ή πράξεων επί σκηνής, και κάθε έθνος (pan) θα εμπλακεί. Η λέξη «πράξη» μπορεί επίσης να αναφέρεται σε διαίρεση ή τμήμα θεατρικού έργου, κινηματογραφικής ταινίας ή άλλης παράστασης, που συνήθως χαρακτηρίζεται από ένα ιδιαίτερο σύνολο γεγονότων ή ενεργειών. Η λέξη «ενεργώ», ως ρήμα, σημαίνει ότι επιτελώ μια συγκεκριμένη ενέργεια ή συμπεριφέρομαι με έναν ορισμένο τρόπο. Μπορεί επίσης να αναφέρεται στην προσποίηση ή στην υποδύση ενός ρόλου, όπως στην ερμηνεία ρόλου σε θεατρικό έργο ή κινηματογραφική ταινία.

«Ο κόσμος είναι ένα θέατρο. Οι ηθοποιοί, οι κάτοικοί του, ετοιμάζονται να διαδραματίσουν τον ρόλο τους στο τελευταίο μεγάλο δράμα. Ο Θεός έχει παραμεριστεί από το οπτικό πεδίο. Μεταξύ των μεγάλων μαζών της ανθρωπότητας δεν υπάρχει ενότητα, παρά μόνον όταν οι άνθρωποι συνασπίζονται για να επιτύχουν τους ιδιοτελείς σκοπούς τους. Ο Θεός παρατηρεί. Οι σκοποί Του σε σχέση με τους στασιαστικούς υπηκόους Του θα εκπληρωθούν. Ο κόσμος δεν έχει παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων, αν και ο Θεός επιτρέπει στα στοιχεία της σύγχυσης και της αταξίας να επικρατούν για ένα διάστημα. Μια δύναμη εκ των κάτω εργάζεται για να επιφέρει τις τελευταίες μεγάλες σκηνές στο δράμα,—ο Σατανάς ερχόμενος ως Χριστός και ενεργώντας με κάθε απάτη της αδικίας μεταξύ εκείνων που συνδέονται μεταξύ τους μέσα σε μυστικές εταιρείες. Εκείνοι που ενδίδουν στο πάθος για συνομοσπονδία εκτελούν τα σχέδια του εχθρού. Το αίτιο θα ακολουθηθεί από το αποτέλεσμα.»

«Η παράβαση έχει σχεδόν φθάσει στο όριό της. Σύγχυση πληροί τον κόσμο, και ένας μεγάλος τρόμος πρόκειται σύντομα να επέλθει επάνω στους ανθρώπους. Το τέλος είναι πολύ πλησίον. Εμείς που γνωρίζουμε την αλήθεια θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για εκείνο που σύντομα πρόκειται να ξεσπάσει επάνω στον κόσμο ως συντριπτική έκπληξη.» Review and Herald, 10 Σεπτεμβρίου 1903.

Το Πάνιον και το Άκτιον αντιπροσωπεύουν τον τρίτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Στον πόλεμο εκείνο θα υπάρξουν υπερφυσικές εκδηλώσεις, όπως παριστάνονται από τον ελληνικό τραγοπόδαρο θεό Πάνα. Ο πόλεμος θα συνδεθεί με την επιβολή του νόμου της Κυριακής ως «πράξη». Και ο πόλεμος ταυτοποιείται ως «οι τελευταίες σκηνές στο μεγάλο δράμα», διότι δεν είναι μόνο η νομική πράξη επιβολής της κυριακάτικης νομοθεσίας, αλλά είναι επίσης και η κορύφωση του δράματος του ευαγγελίου κατά τις τελευταίες ώρες της ανθρώπινης δοκιμασίας. Πριν από τη μάχη όπου το Πάνιον και το Άκτιον ενώνονται προφητικώς, στο εδάφιο δεκαέξι του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, το στράτευμα του Θεού των εσχάτων ημερών θα έχει ήδη εγερθεί, και το λάβαρό του, το οποίο είναι σημαιοφόρο, θα υψωθεί τότε. Η πρωταρχική σημασία του «σημαιοφόρου» είναι το λάβαρο ενός στρατεύματος.

Το Act και το Pan είναι το Actium και το Panium, και ο Θαυμαστός Γλωσσολόγος έλεγχε τη γεωγραφία, τα ονόματα και την ιστορία αμφοτέρων των μαχών, διότι πρόκειται για την ιστορία αμέσως πριν από τον νόμο της Κυριακής που σύντομα έρχεται. Η Μάχη του Panium έλαβε χώρα το 200 π.Χ., και το εδάφιο δεκαέξι προσδιορίζει τη Ρώμη να κατακτά την Ιερουσαλήμ το 63 π.Χ.

Μεταξύ της ιστορίας των εσχάτων ημερών, η οποία παριστάνεται από την περίοδο από το 200 π.Χ. έως το 63 π.Χ., θα επιτελεσθεί ο σχηματισμός της εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως παριστάνεται από την ιστορία του 161 π.Χ. έως του 158 π.Χ. Πριν από την περίοδο κατά την οποία θα λάβουν χώρα οι τελικές κινήσεις για την ανέγερση μιας εικόνας του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες, θα υπάρξει ένα γεγονός που παριστάνεται από την εξέγερση του Μωδεϊν το 167 π.Χ. Η εξέγερση προτυπώνεται από την εξέγερση κατά της εξαναγκασμένης θρησκείας της Ελλάδος, και η εξέγερση θα οδηγήσει σε ένα ορόσημο που παριστάνεται από τον επανεγκαινισμό του ναού το 164 π.Χ.

Το 164 π.Χ. τιμάται από τον Ιουδαϊσμό εξαιτίας του θαύματος κατά το οποίο ιερό έλαιο, επαρκές για μία ημέρα, διήρκεσε οκτώ ημέρες. Έτσι, το 164 π.Χ., το οποίο προηγείται του 161 π.Χ., προσδιορίζει ένα σατανικό θαύμα που πραγματοποιήθηκε για τον αποστατημένο λαό του Θεού. Το θαύμα παριστάνεται ως μία ημέρα που παράγει οκτώ ημέρες, και το έλαιο εκείνης της πρώτης ημέρας ήταν εκείνο που προμήθευσε ολόκληρες τις οκτώ ημέρες. Το θαύμα επιφέρθηκε επάνω στο ένα μέρος που ήταν εκ των επτά, και αυτό το ορόσημο τοποθετείται μέσα στην ίδια ακριβώς ιστορία όπου το αίνιγμα του ογδού, το οποίο είναι εκ των επτά, εκπληρώνεται επάνω τόσο στο αποστατημένο Ρεπουμπλικανικό κέρασ όσο και στο αποστατημένο Προτεσταντικό κέρασ.

Η εκδήλωση σατανικών θαυμάτων πριν από τον επικείμενο νόμο της Κυριακής συνδέεται με τον ελληνικό θεό Πάνα. Όταν η Μάχη του Πανίου διεξαχθεί και κερδηθεί από τον Τραμπ και την αποστατημένη Προτεσταντική παράταξη, «το κουτί της Πανδώρας» θα έχει ανοίξει, και δεν θα υπάρχει τρόπος να λυθούν τα προβλήματα που τότε θα εξαπολυθούν επάνω στην ανθρωπότητα, διότι «μεγάλος τρόμος πρόκειται σύντομα να επέλθει επάνω στους ανθρώπους. Το τέλος είναι πολύ κοντά. Εμείς που γνωρίζουμε την αλήθεια θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για εκείνο που σύντομα θα ξεσπάσει επάνω στον κόσμο ως συντριπτική έκπληξη».

Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες είναι εκείνοι που έχουν σφραγισθεί διά της αγιαστικής δυνάμεως του Λόγου του Θεού, η οποία παρασχέθηκε μέσω της αποσφραγίσεως της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού. Αυτή η Αποκάλυψη περιλαμβάνει αρκετές συγκεκριμένες γραμμές αληθείας και παρέχει αγιασμένη διδασκαλία περί του ποιος είναι ο Ιησούς. Ως ο Λόγος του Θεού, είναι ο Θαυμαστός Γλωσσολόγος, ο Οποίος έχει θέσει υπό τον έλεγχό Του κάθε ανθρώπινη γλώσσα, αφού διά της δυνάμεώς Του έφερε σε ύπαρξη τις διάφορες γλώσσες, όταν κατέβρεξε σύγχυση στον πύργο της Βαβέλ. Είναι ο Θαυμαστός Αριθμητής, ο Οποίος έχει αποκρύψει μυστικά με τους αριθμούς που εκτίθενται στον Λόγο Του, καθώς και μέσα σε ολόκληρη τη δημιουργία Του. Είναι ο κυρίαρχος της ιστορίας, διότι η ιστορία είναι η «δική Του»-ιστορία. Αυτός δημιούργησε τη γη και ήλεγξε τη γεωγραφική μορφή του πλανήτη γη μετά τον Κατακλυσμό, και επομένως και τις διάφορες προφητικές γεωγραφίες που συνιστούν τις «αλήθειες» οι οποίες ευρίσκονται στον Λόγο Του. Οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες αντιπροσωπεύουν, μεταξύ άλλων, εκείνους που εκδηλώνουν πίστη ότι Αυτός δημιούργησε τα πάντα.

Εν αρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ἐξ ὧν ἐγένετο.
Ἰωάννης 1:1-3.

Η ιστορία του κουτιού της Πανδώρας είναι ένας μύθος της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας. Αφηγείται κυρίως στα «Έργα και Ημέραι» του Έλληνα ποιητή Ησιόδου και σε διάφορες άλλες κλασικές πηγές. Είναι προφανώς μια παράφραση της εμπειρίας της Εύας στον Κήπο της Εδέμ. Το όνομα «Πανδώρα» προέρχεται από την αρχαία ελληνική μυθολογία. Προέρχεται από τις ελληνικές λέξεις «παν», που σημαίνει «όλα», και «δώρα», που σημαίνει «δώρα». Η Πανδώρα σημαίνει «η πανδώρητη». Η Εύα είναι το σύμβολο της εκκλησίας, και όλα τα δώρα βρίσκονται μέσα στην εκκλησία του Θεού.

Στην ελληνική μυθολογία, η Πανδώρα ήταν η πρώτη θνητή γυναίκα που δημιουργήθηκε από τους θεούς. Σύμφωνα με τον μύθο, πλάστηκε από τον Ήφαιστο κατ' εντολήν του Διός, του βασιλέως των θεών, ως μέρος σχεδίου για την τιμωρία της ανθρωπότητας. Καθένας από τους θεούς προσέφερε στην Πανδώρα χαρίσματα, μεταξύ των οποίων ομορφιά, χάρη, νοημοσύνη και γοητεία. Ο Ζεός της έδωσε ένα πιθάρι (σε μεταγενέστερες αφηγήσεις έγινε κιβώτιο) και την πρόσταξε να μην το ανοίξει ποτέ, υπό οποιεσδήποτε συνθήκες. Στην Εύα είχε λεχθεί ότι μπορούσε να φάγει από κάθε δένδρο εκτός από «το δένδρον το εν μέσω του Παραδείσου».

Η Πανδώρα, νικημένη από την περιέργεια, τελικώς υπέκυψε στον πειρασμό και άνοιξε το πιθάρι. Μόλις το έπραξε, όλα τα κακά, οι πόνοι και οι ασθένειες που προηγουμένως ήταν κλεισμένα μέσα σε αυτό ελευθερώθηκαν στον κόσμο, διαδίδοντας τη θλίψη και την αθλιότητα ανάμεσα στην ανθρωπότητα. Ωστόσο, ένα πράγμα παρέμεινε μέσα στο πιθάρι: η ελπίδα. Σε ορισμένες εκδοχές του μύθου, η Πανδώρα έκλεισε γρήγορα το πιθάρι, εμποδίζοντας την ελπίδα να διαφύγει, ενώ σε άλλες, η ελπίδα επίσης εξήλθε, προσφέροντας στην ανθρωπότητα μια αμυδρή λάμψη αισιοδοξίας και αντοχής απέναντι στην αντιξοότητα.

Η Μάχη του Πανίου συνενώνεται με τη Μάχη του Ακτίου στον επικείμενο νόμο της Κυριακής, και ο επικείμενος νόμος της Κυριακής προτυπώθηκε από τη δοκιμασία στον Κήπο της Εδέμ. Στον κήπο η δοκιμασία αφορούσε απλώς τον Αδάμ και την Εύα, αλλά στις έσχατες ημέρες η δοκιμασία έπρεπε να έλθει ενώπιον όλου του ανθρωπίνου γένους σε ολόκληρο τον κόσμο. Η πρώτη δοκιμασία τού να πιστεύσει κανείς ή να απιστήσει στον Λόγο του Θεού μέσα στον κήπο προτυπώνει την έσχατη δοκιμασία του νόμου της Κυριακής. Η Εύα απέτυχε σε εκείνη την πρώτη δοκιμασία και άνοιξε τις πύλες της συμφοράς επάνω στο ανθρώπινο γένος, όπως παριστάνεται στον μύθο της Πανδώρας.

Όταν η Μάχη του Πανίου ενωθεί με τη Μάχη του Ακτίου, η δοκιμασία που αναπαριστάται στον Κήπο της Εδέμ θα ανοιχθεί ενώπιον όλου του ανθρωπίνου γένους. Η ελπίδα που τότε παρέχεται στον κόσμο είναι το λάβαρο που υψώνεται ώστε να το δει όλος ο κόσμος (πανόραμα).

Πάντες οι κάτοικοι τῆς οἰκουμένης καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς, ἴδετε, ὅταν ὑψωθῇ σημεῖον ἐπὶ τῶν ὀρέων· καὶ ὅταν σαλπίσῃ σάλπιγξ, ἀκούσατε. Ἡσαΐας 18:3.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Ο κόσμος είναι ένα θέατρο· οι ηθοποιοί του, οι κάτοικοί του, ετοιμάζονται να διαδραματίσουν τον ρόλο τους στο τελευταίο μεγάλο δράμα. Με τις μεγάλες μάζες της ανθρωπότητας δεν υπάρχει ενότητα, παρά μόνον όταν οι άνθρωποι συνασπίζονται για να

επιτύχουν τους εγωιστικούς τους σκοπούς. Ο Θεός παρατηρεί. Οι σκοποί Του σε σχέση με τους στασιαστικούς υπηκόους Του θα εκπληρωθούν. Ο κόσμος δεν έχει παραδοθεί στα χέρια των ανθρώπων, αν και ο Θεός επιτρέπει, για ένα διάστημα, στα στοιχεία της σύγχυσης και της αταξίας να επικρατούν. Μια δύναμη από κάτω εργάζεται για να επιφέρει τις τελευταίες μεγάλες σκηνές του δράματος,—τον Σατανά που έρχεται ως Χριστός και ενεργεί με κάθε απάτη της αδικίας μεταξύ εκείνων που συνδέονται μεταξύ τους σε μυστικές εταιρείες. Εκείνοι που ενδίδουν στο πάθος για συνομοσπονδία εκτελούν τα σχέδια του εχθρού. Το αίτιο θα ακολουθηθεί από το αποτέλεσμα.»

«Ποτέ άλλοτε το μήνυμα αυτό δεν ίσχυσε με μεγαλύτερη δύναμη απ' ό,τι ισχύει σήμερα. Ο κόσμος ολοένα και περισσότερο περιφρονεί τις αξιώσεις του Θεού. Οι άνθρωποι έχουν γίνει θρασεείς στην παράβαση. Η πονηρία των κατοίκων της γης έχει σχεδόν συμπληρώσει το μέτρο της ανομίας τους. Η γη αυτή έχει σχεδόν φθάσει στο σημείο όπου ο Θεός θα επιτρέψει στον εξολοθρευτή να εκτελέσει επ' αυτής το θέλημά του. Η υποκατάσταση του νόμου του Θεού από τους νόμους των ανθρώπων, η εξύψωση, με απλώς ανθρώπινη εξουσία, της Κυριακής στη θέση του βιβλικού Σαββάτου, είναι η τελευταία πράξη του δράματος. Όταν αυτή η υποκατάσταση καταστεί καθολική, ο Θεός θα αποκαλυφθεί. Θα εγερθεί με τη μεγαλοπρέπειά Του για να συγκλονίσει φοβερά τη γη. Θα εξέλθει από τον τόπο Του για να τιμωρήσει τους κατοίκους του κόσμου για την ανομία τους, και η γη θα φανερώσει το αίμα της και δεν θα καλύπτει πλέον τους φονευμένους της.»

«Βρισκόμαστε στο κατώφλι της κρίσεως των αιώνων. Με ταχεία διαδοχή οι κρίσεις του Θεού θα ακολουθήσουν η μία την άλλη,—φωτιά, και πλημμύρα, και σεισμός, μαζί με πόλεμο και αιματοχυσία. Δεν πρέπει κατά τούτον τον καιρό να εκπλησσόμαστε από γεγονότα τόσο μεγάλα και αποφασιστικά· διότι ο άγγελος του ελέους δεν δύναται να παραμείνει για πολύ ακόμη ώστε να προστατεύει τους αμετανόητους.»

«Η κρίση επέρχεται επάνω μας βαθμιαίως. Ο ήλιος λάμπει στους ουρανούς, διατρέχοντας τη συνήθη τροχιά του, και οι ουρανοί εξακολουθούν να διακηρύττουν τη δόξα του Θεού. Οι άνθρωποι εξακολουθούν να τρώγουν και να πίνουν, να φυτεύουν και να οικοδομούν, να νυμφεύονται και να νυμφεύουν. Οι έμποροι εξακολουθούν να αγοράζουν και να πωλούν. Οι άνθρωποι συνωστίζονται ο ένας εναντίον του άλλου, διεκδικώντας την ανώτατη θέση. Οι φίλοι των ηδονών εξακολουθούν να συρρέουν σε θέατρα, ιπποδρομίες, χαρτοπαικτικές λέσχες. Επικρατεί η ύψιστη έξαψη, όμως η ώρα της δοκιμασίας κλείνει ταχέως, και κάθε περίπτωση πρόκειται σύντομα να αποφασισθεί αιωνίως. Ο Σατανάς βλέπει ότι ο καιρός του είναι ολίγος. Έχει θέσει σε ενέργεια όλα τα όργανά του, ώστε οι άνθρωποι να απατώνται, να πλανώνται, να απορροφώνται και να γοητεύονται, έως ότου λήξει η ημέρα της δοκιμασίας και η θύρα του ελέους κλείσει για πάντα.»

«Η παράβαση έχει σχεδόν φθάσει στο όριό της. Σύγχυση γεμίζει τον κόσμο, και ένας μεγάλος τρόμος πρόκειται σύντομα να επέλθει στους ανθρώπους. Το τέλος είναι πολύ κοντά. Εμείς που γνωρίζουμε την αλήθεια θα πρέπει να προετοιμαζόμαστε για εκείνο που σύντομα θα ξεσπάσει επάνω στον κόσμο ως συντριπτική αιφνιδιαστική έκπληξη.»

«Εν τούτω τῷ καιρῷ τῆς επικρατούσης ανομίας δύναται να γνωρίζωμεν ότι η τελευταία μεγάλη κρίσις είναι ἐπὶ θύραις. Ὄταν η καταφρόνησις του νόμου του Θεού καταστή σχεδόν

καθολική, όταν ο λαός Αυτού καταπιέζεται και θλίβεται υπό των συνανθρώπων αυτού, ο Κύριος θέλει επέμβει.

«Βρισκόμαστε επάνω στο κατώφλι μεγάλων και επίσημων γεγονότων. Οι προφητείες εκπληρώνονται. Παράξενη, γεμάτη γεγονότα ιστορία καταγράφεται στα βιβλία του ουρανού. Τα πάντα στον κόσμο μας βρίσκονται σε αναταραχή. Υπάρχουν πόλεμοι και φήμες πολέμων. Τα έθνη οργίζονται, και ήλθε ο καιρός των νεκρών, για να κριθούν. Τα γεγονότα μεταβάλλονται, ώστε να επιφέρουν την ημέρα του Θεού, η οποία σπεύδει πολύ. Μόνο μια στιγμή χρόνου, θα έλεγε κανείς, απομένει ακόμη. Αλλά ενώ ήδη έθνος εγείρεται εναντίον έθνους και βασιλεία εναντίον βασιλείας, δεν υπάρχει ακόμη τώρα γενική σύρραξη. Οι τέσσερις άνεμοι εξακολουθούν ακόμη να συγκρατούνται, έως ότου σφραγιστούν οι δούλοι του Θεού επί των μετώπων αυτών. Τότε οι δυνάμεις της γης θα παρατάξουν τις δυνάμεις τους για την τελευταία μεγάλη μάχη». Christian Service, 50, 51.